

ną w art. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, ograniczając, zdaniem organu nadzoru, konkurencję oraz dostęp do rynku przedsiębiorców świadczących tego rodzaju usługi.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że Rada Miejska w Krotoszynie podejmując przedmiotową uchwałę w ww. zakresie rażąco naruszyła prawo, dlatego należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

5501

ROZSTRZYgniĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I.-7.0911- 373 /10

z dnia 3 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność Uchwały Nr XLII/284/10 Rady Gminy Kwilcz z dnia 29 października 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie Gminy Kwilcz, dla terenów położonych w części obrębów: Prusim, Mechnacz, Rozbitek - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XLII/284/10 Rady Gminy Kwilcz z dnia 29 października 2010 r. wraz z dokumentacją planistyczną została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 8 listopada 2010 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 42 poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami)

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podjęta przez Radę Gminy Kwilcz Uchwała Nr XLII/284/10 z dnia 29 października 2010 r. zawiera istotne uchybienia, wynikające z naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności za-

budowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), na mocy którego, ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W odniesieniu do ustaleń przedmiotowego planu dotyczących terenów przeznaczonych pod inwestycję, stwierdzam brak parametru dotyczącego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej.

Ponadto dla części terenu oznaczonego symbolem O3R, położonego pomiędzy terenami oznaczonymi symbolami O5R/E i O4R/E, nie wyznaczono linii zabudowy.

Zauważyć należy, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ww. ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprowadzanie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art.15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Takie rozumienie ww. przepisów ustawy znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zgodnie zaś z art. 15 ust. 2 pkt 10 ww. ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Uszczegółowienie ww. artykułu zawiera §4 pkt 9 rozporzą-

zenia, zgodnie z którym „ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać: określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych”.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzam brak ustalenia parametru dotyczącego ilości miejsc parkingowych m. in. dla terenów rekreacji zbiorowej (O7UT/ZL), terenów rolniczych z możliwością zabudowy (O1 RP, 11 RP), terenów rolniczych z możliwością zabudowy i prowadzenie usług (O1RPU).

Biorąc pod uwagę treść §8 ust. 2 ww. rozporządzenia „na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu”.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzam naruszenie powyższego przepisu rozporządzenia w związku z treścią §7 ust. 4 pkt 8 uchwały. W paragrafie tym ustala się, że „nieprzekraczalna linia zabudowy pokrywa się z linią rozgraniczającą tereny funkcjonalne” - bez wyznaczenia jej na rysunku planu.

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 6 ww. ustawy obowiązującym do dnia 21 października 2010 r. „planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych”.

Zatem stwierdzam, że zapisy §8 uchwały, w którym określa się ustalenia dla terenów O5KK, będących kolejowymi terenami zamkniętymi, stanowią naruszenie zasady sporządzania planu, określonej w ww. art.

Wskazuję również, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), „do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...), w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe”. W związku z tym, że przedmiotowy plan został wywołany uchwałą przed wejściem w życie ww. usta-

wy, należało w stosunku do niego stosować przepisy obowiązujące do dnia 21 października 2010 r.

Ponadto wątpliwości interpretacyjne budzą następujące zapisy uchwały:

- §7 ust.3 pkt 2, w którym dla terenów O2R i O3 R – tj. terenów upraw rolnych „dopuszcza się lokalizację budowli rolniczych (...) których realizacja nie spowoduje zmiany przeznaczenia terenu w tym także ustalenia innego niż rolny i innego niż leśny sposobu zagospodarowania terenu. Z powyższego wynika możliwość wprowadzenia przeznaczenia leśnego na terenach ustalonych w planie jako rolne.

- w ustaleniach ogólnych w §5 ust. 3 określa się: „po zakończeniu prac inwestycyjnych teren przywrócić do stanu pierwotnego, umożliwiające prowadzenie prac rolniczych” bez wyszczególnienia konkretnych terenów. Należy stwierdzić, że ustalenie ogólne tej treści nie może mieć zastosowania np. do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej czy terenów rekreacji zbiorowej.

- w §10 wymienia się miejscowe plany, które zachowują moc. Zapis tego paragrafu jest bezzasadny, tym bardziej, że teren opracowanego planu nie pokrywa się z terenami objętymi miejscowymi planami wymienionymi w §10.

Plan miejscowy może stanowić podstawę prawną rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych, tak więc jego przepisy powinny być redagowane w sposób czytelny i budzący jak najmniej wątpliwości interpretacyjnych.

Ponadto biorąc pod uwagę brzmienie art. 28 cytowanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego – co zostało wskazane przez organ nadzoru w niniejszym rozstrzygnięciu – skutkuje nieważnością uchwały rady gminy uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały nr XLII/284/10 Rady Gminy Kwilcz z dnia 29 października 2010 roku.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek